16 Μαΐου 2013

Ο Ελληνισμός της Συρίας στο διάβα των αιώνων…

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Η παρουσία του Ελληνισμού στην περιοχή της Συρίας και της εγγύς και μέσης ανατολής (Παλαιστίνη, Μεσοποταμία κλπ.) απαντάται ήδη από τον 4ο π.Χ. αιώνα, μετά την εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου, γιγαντώθηκε όμως από τον ιδρυτή της δυναστείας των Σελευκιδών, Σέλευκου Α΄, υιού του Αντίοχου – στρατηγού του Φίλιππου Β΄ – και διαδόχου του Μ. Αλεξάνδρου. Όμως, ο σοφιστής Λιβάνιος, αναφέρει ότι η πόλη Ιώνη, ευρισκόμενη κοντά στην Αντιόχεια, ήταν ελληνική αποικία, την οποία ανάγει στην εποχή της Αυτοκρατορίας των Ασσυρίων (7ος π.Χ. αιών) και μας λέγει ότι την σεβάστηκαν ανέκαθεν πλην αυτών και οι Πέρσες ((Λιβανίου Λόγοι, έκδοση Reiske, tom. 1, σελ. 291).

Η Ιώνη ήταν κτισμένη από Αργείους (όπως και η Ταρσός), κατόπιν δε εγκαταστάθηκαν εκεί Κρήτες και Κύπριοι. Κοιτίδα λοιπόν του Ελληνισμού της Συρίας υπήρξε η πόλη της Ιώνης. Ο Μ. Αλέξανδρος εις ανάμνηση της μεγαλειώδους νίκης του επί του Ισσού ποταμού, ίδρυσε την Νικόπολη, όπως και την Αλεξάνδρεια την κατ΄ Ισσόν, στον μυχό του Ισσικού κόλπου. Μερικά έτη μετά τον θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου, ο εκ των διαδόχων του Αντίγονος, οικοδομεί στην Άνω Συρία την Αντιγόνεια, την οποία οίκησε με Αθηναίους και άλλους έλληνες. (περισσότερα…)